

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 10Csp/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317203008
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8317203008.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v právnej veci žalobcu V. T., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, S., zast. Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970 proti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 004,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 004,25 eur od 27.10.2015 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (Zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.4.2014).

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 609,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 609,07 eur od 27.10.2016 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (Zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013).

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 004,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 004,25 eur od 27.10.2016 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (Zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014).

Priznáva žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou (sp.zn. XXCsp XX/XXXX) domáhal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 1 004, 25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% z tejto sumy od 26.10.2016 do zaplataenia a aby mu uhradil trovy konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 05.05.2014 žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Žalobca v Zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvoril Zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná Zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na žalobcu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej Zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou; Celková výška úveru: 1.170 eur, výška úrokovej sadzby - 70,02 % p. a., RPMN-69,59%, výška splátky - 62,69 eur, počet mesačných splátok - 42, Celková čiastka splatná dlžníkom - 2.632,98 eur, Schválená výška revolvingu - 316,87 eur, celková čiastka pri revolvingu splatná dlžníkom - 1.504,56

eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu - 60,50 % ročná úroková sadzba revolvingu - 76,21 %.

Žalobca plnil svoje záväzky, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvy, tzn. že žalovanému zaplatil sumu vo výške 2.006,08 EUR.

Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi a to nesprávne uvedená výška RPMN. Výška RPMN uvedená v predmetnej Zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom. Spôsob uvedenia RPMN nekorešponduje so zákonom požadovanou formou uvedenia RPMN v spotrebiteľskej zmluve. Podľa zákona musí byť RPMN uvedená v zmluve jednoznačne a zrozumiteľne. V Zmluve je uvedená RPMN zmätočným spôsobom nakoľko je v bode 5. (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere) Zmluvy uvedená iná RPMN ako v bode 6. (Údaje o schválenom revolvingovom úvere). Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre žalobcu ako spotrebiteľa nejasné a zmätočné, keďže neboli definitívne, žalobca sa nemohol kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Vzhľadom na vyššie uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 9 ods. 2 v spojení s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Skutočná výška RPMN je na úrovni 70,02 % a je teda vyššia ako jej výška uvedená v predmetnej Zmluve.

Neprimeraná výška úrokovej sadzby: Výška úrokovej sadzby uvedená v predmetnej Zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,71 % pre podobne typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci máj 2014. Dohodnutá výška úrokovej sadzby prevyšuje niekoľkonásobne mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ide o neplatný právny úkon. Takýto rozpor s dobrými mravmi a neplatnosť právneho úkonu judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. IM Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009.

Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neplatné zmluvné dojednanie. Nakoľko ide o neplatné zmluvne dojednanie treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom Zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené sa Zmluva a úver na jej základe poskytnutý považuje v zmysle ust. § 9 ods. 2 v spojení s ust. § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

Neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov. Žalovaný v Zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky. V predmetnej Zmluve tato náležitosť chýba. Z ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa Zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu napr. všeobecné obchodné podmienky alebo splátkový kalendár. Súdy v takýchto prípadoch považujú neuvedenie spôsobu započítania splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky za neprijateľnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše poukazujeme na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem iných aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Neplatnosť revolvingového úveru: V rámci Zmluvy (táto zmluva je zámerne pomenovaná ako Zmluva o revolvingovom úvere i keď poskytuje „klasický“ spotrebiteľský úver a zároveň aj revolvingový úver) žalobca uzavrel okrem požadovaného úveru aj revolvingový úver, ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte Zmluvy. Tento vopred predpísaný text žalobca nemohol ovplyvniť a po splnení podmienok mu bol automaticky poskytnutý revolvingový úver. Uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobcu uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle veriteľa ako výlučného zostavovateľa Zmluvy. Zámerom žalobcu nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, no jeho uzatvorenie mu bolo vnútené predpísanou formou Zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z dňa 3. 6. 2015, sp. zn. 3Co/289/2014 súd takéto jednanie považuje za neplatné. Vopred predpísaný text zmluvy predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa ust. § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka.

Absencia doby trvania Zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. Predmetná Zmluva tiež nemá ďalšie náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom, pričom nestačí, že je uvedená v Oznámení veriteľa o schválení dlžníkovi, nakoľko toto Oznámenie nemôže byť platnou súčasťou zmluvy, keďže nie je dlžníkom (žalobcom) podpísané. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § II ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. (Uvedené vyplýva aj z judikatúry slovenských súdov rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.04.2014, sp.zn. 20C/I36/2013: "Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Zákonodarca okrem údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, o výške, počte a termíne splátok, ktoré predmetná zmluva obsahuje, vyžaduje pre riadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere i uvedenie osobitného údaja o dátume konečnej splatnosti úveru, pričom podľa názoru súdu nestačí len všeobecný odkaz na úhradu poslednej splátky v obchodných podmienkach. Ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. sankcionuje absenciu termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve bezúročnosťou a bezodplatnosťou úveru."). Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená žiadna informácia kedy sa predmetná Zmluva končí a preto podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je úver poskytnutý z tejto zmluvy bez úrokov a bez poplatkov.

Neplatnosť Dohody o poskytovaní služieb. Taktiež odplata za Dohodu o poskytnutí služby inkorporovaná v Zmluve je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi. Obdobné poplatky, ako sú v Dohode o poskytnutí služby, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Uvedené vyplýva aj z judikatúry slovenských súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z dňa 21.11.2012, sp. zn. 18C0/109/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 09.08.2011 sp. zn. 10 CoE/313/2010), ale rovnako aj zo samotného Občianskeho zákonníka, kde podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, čo potvrdil svojím rozhodnutím aj Najvyšší súd Slovenskej republiky číslo rozhodnutia: 8MCdo/3/2015 zo dňa 28.08.2015. Na základe uvedeného by preto Dohoda o poskytnutí služby uzatvorená medzi spotrebiteľom a veriteľom mala byť vyhlásená za neplatnú. Na základe toho sa žalovaný bezdôvodne obohatil v sume vo výške 168,17 EUR. Na základe tejto Dohody žalovaný umožnil žalobcovi v budúcnosti odložiť splatnosť 3 splátok, a to v prípade, ak žalobca splní a preukáže žalovanému (veriteľovi) určité podmienky - za túto službu si žalobca žiada odplatu vo výške 168,17 EUR teda takmer 15 % z celkovej výšky poskytnutého úveru. Následne ešte žalovaný v rámci zmluvy určil započítanie poplatku vo výške 168,17 EUR uvedeného v Dohode o poskytnutí služby k poskytnutej sume úveru (a teda žalobcovi bola skutočne poskytnutá (Výška úveru podstatne nižšia, ako je uvedené na zmluve); takýto postup sa považuje za umelé znižovanie celkovej odplaty úveru - žalobca musel už pri poskytnutí úveru zaplatiť poplatok za poskytnutú službu a o túto čiastku sa mu znížil skutočne poskytnutý úver. Toto fiktívne plnenie žalovaného (za ktoré musel žalobca uhradiť vysokú odplatu) nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Spotrebiteľovi sú na základe Dohody o poskytnutí služby vnútené služby, o ktoré vôbec nepožiadala a ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo čo mu ani nebolo dodané ... Dohoda o poskytovaní služieb predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a je neplatná," rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 24.02.2016 sp. zn. 15Co/39/2016. Pre zdôraznenie absurdnosti uzatvorenej Dohody o poskytnutí služieb a jej rozporu so zákonom uvádzame, že v prípade, ak by sa žalobca (ako dlžník) dostal v rozpore so zmluvou do omeškania s platbou za úver, a to hneď na začiatku splácania (t.j. ešte by neuhradil ani časť istiny úveru), potom by úrok z omeškania za takéto obdobie troch mesiacov tvoril sumu ani nie 30 EUR; pri porovnaní s výškou odplaty žalovaného za túto fiktívnu službu (168,17 EUR) je zrejmé, že v tomto prípade nejde o nič iné, ako navýšenie celkovej odplaty žalovaného (veriteľa) v rozpore s právnou úpravou.

Žalobca zaplatil celkovo Žalovanému sumu vo výške 2.006,08 EUR. Nakoľko poskytnutý úver zo Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov Žalobcovi vznikol preplatok nad istinu poskytnutého úveru vo výške 836,08 EUR. Taktiež pri poskytnutí úveru mu žalovaný strhol poplatky za Dohodu o poskytnutí služby vo výške 168,17 EUR za úver, ktoré žalobca pre neplatnosť tejto dohody požaduje vrátiť. Žalobca celkovo preplatil úver o 1.004,25 EUR. Preplatok zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Podľa ust. § 451 ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech z nepoctivých zdrojov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočností je preukázané, že Žalovaný sa prijímaním mesačného plnenia bezdôvodne obohatil na úkor majetku Žalobcu v celkovej výške 1.004,25 EUR, čím naplnil základné znaky skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobca konal v tejto veci najskôr zaslaním predsporovej výzvy zo dňa 01.08.2016, no žalovaný prejavil negatívny postoj s vyriešením danej situácie odpoveďou zo dňa 26.10.2016. Žalobca si uplatňuje úroky z omeškania vo výške 5 % zo sumy 1.004,25 EUR odo dňa 26.10.2016 až do zaplatenia, nakoľko v tento deň sa najneskôr žalovaný dozvedel o bezdôvodnom obohatení.

2. Spolu s touto žalobou predložil žalovaný žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 5.5.2014, oznámenie veriteľa os chválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 5.5.2014, predsporovú výzvu zo dňa 1.8.2016.

3. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 28.3.2017, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor. Platobný rozkaz bol uznesením Okresného súdu Humenné č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 2.5.2017 zrušený. Vo svojom odpore žalovaný uviedol: Bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom, a posudzuje sa podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Medzi napádanými zmluvnými ustanoveniami v podanej žalobe je ustanovenie o výške RPMN, o ktorej žalobca prehlasuje, že je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, nakoľko bod 5 a bod 6 Zmluvy obsahujú rozdielny údaj o RPMN. Podstatné pre konanie je v prvom rade ustanovenie článku 2., ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, v zmysle ktorých: „Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere nim požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa.

Ustanovenie o RPMN nie je v prvom rade zmluvná podmienka. Údaj o RPMN sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Ani zákon Č. 129/2010 Z.z. neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon určuje aj to, kedy sa tento údaj má vypočítať - v čase uzavretia zmluvy o úvere (a nie napríklad v čase podania žiadosti o úver, čo sa žalobca mylne domnieval ak vychádzal z toho, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o RPMN, pretože žalobca navrhol iný údaj a žalovaný v prijatí návrhu uviedol zasa iný). V súvislosti s údajom o RPMN poukazujeme aj na ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.05. 2008).

Náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ ide o údaj RPMN a o to, na základe čoho a kedy má byť určený, je formulovaný v predmetnej smernici nasledovne (Článok 10, odstavec 2 písmeno g), podľa ktorého zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v Čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Na základe uvedeného tvrdíme, že aj újinné právo jednoznačne určuje okamih, kedy a ako sa má určiť hodnota RPMN. Smernica výslovne uvádza, že údaj bude vypočítaný a v čase uzavretia zmluvy (, teda nie že tento údaj bude dohadovaný stranami. Záver žalobcu o tom, že by sa údaj RPMN ako údaj uvádzaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere mal dohodnúť odporuje újinnému právu a ide o porušenie článku 22 odstavec 1 smernice.

V bode 5 formuláru žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN zo úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver.

Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený.

Z tvrdenia žalobcu zároveň nevyplýva zdôvodnenie tvrdenia, v čom má údaj o výške RPMN pre neho pôsobiť zmätočne a nezrozumiteľne.

Žalobca v podanej žalobe napáda výšku úrokovej sadzby úveru, ktorú považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu niekoľkonásobného prevýšenia úrokových sadzieb bankových subjektov v čase uzatvorenia zmluvy.

Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Podľa daného ustanovenia ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Z uvedeného vyplýva, že argument žalobcu zneplatňujúci dojednanie o úrokovej sadzbe ako celku je nielen nedôvodný, ale v rozpore s ustanoveniami zákona.

Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma jednoznačne určuje iný následok, ako sa navrhuje podaným návrhom.

Samotná výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia Zmluvy upravená § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie teda predstavuje „zákon“, na ktorý sa odvoláva spomenutý § 502 Obchodného zákonníka.

Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda k obdobiu uzatvorenia zmluvy upravená ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov.“ resp. „je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí.“(Sidak, M., Ďuračinská, M. a kol. Finančné právo, I vydanie. Bratislava. C. H. Beck. 2012)

Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov.

Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR.

Žalovaný popiera obsah tvrdení žalobcu o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. o) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Zmluva o revolvingovom úvere pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.

Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď.' Aj podľa právnej praxe „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej normy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.

V zmysle uvedeného teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania.

K takémuto záveru dospel aj Krajský súd v Prešove, ktorý v rozsudku č. k. 13Co/I 1/2014 - 166 ohľadne oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (Č..R.. XXX) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi.

Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.

Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, viď čl. 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje.

V spomenutom rozsudku, č. k. 13Co/I 11/2014 - 166 sa ohľadne údaju o konečnej splatnosti úveru uvádza K zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (Č..R.. XXX) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný na základe uvedeného tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru je teda vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný poukázal aj na to, že aj Súdny dvor EU vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.“

Ako ďalší dôvod pre konštatovanie o bezúročnom charaktere úveru poskytnutého na základe zmluvy žalobca tvrdí, že zmluva neobsahuje uvedenie počtu, výšky a termínov splatnosti splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok, teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej aj ZoSU). Žalovaný na základe uvedeného tvrdí, že zmluva obsahuje náležitosti týkajúce sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok v súlade so zákonom.

Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytovaní služieb. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov. Žalobca v podanej žalobe pritom nespochybnuje, že sa s dohodou oboznámil a uzavrel ju dobrovoľne.

Tvrdenie, že platba je podľa danej dohody považovaná za neprijateľnú podmienku, je nepreskúmateľné, pretože okrem paušálneho tvrdenia o neprijateľnosti žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti (a ani dôkazy na ich preukázanie) o tom, v čom sú dôvody nerovnováhy v postavení strán.

Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytovaní služieb je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti.

Žalovaný vznáša námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcom z pohľadu uplynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na Jeho úkor obohatil.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že „poškodený“ subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmyslom zákonodarcom prijatej právnej úpravy § 107 OZ nie je to, aby sa lehoty týkajúce premlčania počítali svojvoľne.

4. Žalobou podanou na Okresnom súde Humenné dňa 13.3.2017 (sp.zn. XXCsp XX/XXXX) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumu 1 609,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1609,07 eur od 26.10.2014 od zaplatenia a na úhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil rovnakým spôsobom, ako žalobu uvedenú v bode 1). V tomto prípade bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 22.10.2016 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: výška úveru 1 500 eur, výška úrokovej sadzby 70,01%, RPMN 68,22%, výška splátky 80,37 eur, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná dlžníkom 3 375,54 eur, schválená výška revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu splatná dlžníkov 1 928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 eur. Žalobca si plnil svoje záväzky a z predmetnej zmluvy zaplatil žalovanému sumu 2 893,32 eur. Taktiež na základe skutočností uvedených v bode 1, aj v tomto prípade považuje žalobca úver poskytnutý na základe uvedenej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Keďže uhradil žalobcovi sumu 2 893,32 eur a úver bol poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, preplatil tento úver o sumu 1 393,32 eur. Taktiež mu žalovaný pri poskytnutí úveru strhol poplatky vo výške 215,75 eur a preto žalobca celkovo úver preplatil o sumu 1 609,07 eur, ktorú sumu žiada od žalovaného vrátiť ako bezdôvodné obohatenie. Rovnako si účtuje úrok z omeškania od 26.10.2016 ako v bode 1).

5. Spolu s touto žalobou predložil žalobca oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 20.10.2013, zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, predsporovú výzvu zo dňa 1.8.2016, oznámenie žalovaného zo dňa 26.10.2016.

6. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 4.4.2017, voči ktorému podal žalovaný odpor, preto bol platobný rozkaz uznesením Okresného súdu Humenné č. XXCsp. XX/XXXX zo dňa 9.5.2017 zrušený. Svoj odpor žalovaný odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v odpore uvedenom v bode 3).

7. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.3.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 332,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 16.10.2016 do zaplatenia a na úhradu trov konania. V tomto prípade bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 23.3.2015 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: výška úveru 1 500 eur, výška úrokovej sadzby 17,77%, RPMN 26,42%, výška splátky 53,08 eur, počet mesačných splátok 36, celková čiastka splatná dlžníkom 2 060,88 eur, schválená výška revolvingu 1 500 eur, celková čiastka pri revolvingu splatná dlžníkov 2 060,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,42%, ročná úroková sadzba revolvingu 17,77%. V danom prípade svoju žalobu odôvodnil rovnako ako v bode 1) tohto odôvodnenia. K výške RPMN ďalej uviedol, že schválený výška RPMN 26,42 eur nezodpovedná skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok, pričom správne vyčíslená RPMN je vo výške 27,03%. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že mu bola poukázaná suma 1 350 eur a nie schválená výška úveru 1500 eur. Žalobca si plnil svoje záväzky a z predmetnej zmluvy zaplatil žalovanému sumu 1 832,04 eur. Taktiež na základe skutočností uvedených v bode 1, aj v tomto prípade považuje žalobca úver poskytnutý na základe uvedenej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Keďže uhradil žalobcovi sumu 1 832,04 eur a úver bol poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, preplatil tento úver o sumu 332,04 eur, ktorú sumu žiada od žalovaného vrátiť ako bezdôvodné obohatenie. Rovnako si účtuje úrok z omeškania od 26.10.2016 ako v bode 1). V tejto časti bolo o nároku žalobcu právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Humenné č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 29.5.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. 6Co 152/2018 zo dňa 14.5.2020.

8. Žalobou podanou súdu dňa 13.3.2017 (sp.zn. XXCsp XX/XXXX) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 1 004,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 26.10.2016 do zaplatenia a na úhradu trov konania. 4. Žalobou podanou na

Okresnom súde Humenné dňa 13.3.2017 (sp.zn. XXCsp XX/XXXX) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumu 1 609,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1609,07 eur od 26.10.2014 od zaplatenia a na úhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil rovnaký spôsobom, ako žalobu uvedenú v bode 1). V tomto prípade bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 5.5.2014 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úvere s nasledujúcou špecifikáciou: výška úveru 1 170 eur, výška úrokovej sadzby 70,02%, RPMN 69,59, výška splátky 62,69 eur, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná dlžníkom 2 632,98 eur, schválená výška revolvingu 316,87 eur, celková čiastka pri revolvingu splatná dlžníkom 1 504,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Žalobca si plnil svoje záväzky a z predmetnej zmluvy zaplatil žalovanému sumu 2 006,08 eur. Taktiež na základe skutočností uvedených v bode 1, aj v tomto prípade považuje žalobca úver poskytnutý na základe uvedenej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Keďže uhradil žalobcovi sumu 2 006,08 eur a úver bol poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, preplatil tento úvere o sumu 836,08 eur. Taktiež mu žalovaný pri poskytnutí úveru strhol poplatky vo výške 168,17 eur a preto žalobca celkovo úver preplatil o sumu 1 004,25 eur, ktorú sumu žiada od žalovaného vrátiť ako bezdôvodné obohatenie. Rovnako si účtuje úrok z omeškania od 26.10.2016 ako v bode 1).

9. Spolu s touto žalobou predložil žalobca oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 5.5.2014, zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, predsporovú výzvu zo dňa 1.8.2016, oznámenie žalovaného zo dňa 26.10.2016.

10. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 6.6.2017, voči ktorému podal žalovaný odpor, preto bol platobný rozkaz uznesením Okresného súdu Humenné č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 7.7.2017 zrušený. Svoj odpor žalovaný odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v odpore uvedenom v bode 3).

11. Uznesením Okresného súdu Humenné č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 5.9.2017 boli konanie vedené na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. XXCsp XX/XXXX, XCsp XX/XXXX, XXCsp XX/XXXX, XXCsp XX/XXXX spojené na spoločné konanie, pričom konanie sa viedlo pod sp.zn. XXCsp XX/XXXX.

12. Vo veci súd rozhodol rozsudkom Okresného súdu Humenné č. XXCsp XX/XXXX zo dňa 29.5.2018. Tento rozsudok bol zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. 6Co 152/2018 zo dňa 14.5.2020. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove vyplýva, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá dňa 5.5.2014 a celková výška úveru bola 1170 eur. Žalobca mal zaplatiť na úver sumu 2006,08 eur. Žalovaný mu mal skutočne vyplatiť iba sumu 1001,83 eur. Teda pokiaľ zaplatil 2006,08 eur a úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov, od tejto sumy je potrebné odpočítať sumu 1001,83 eur, teda pokiaľ by zmluva bola skutočne bezúročná a bez poplatkov a bola by tak zachovaná subjektívna i objektívna lehota na zachovanie bezdôvodného obohatenia, mal by dostať žalobca od žalovaného 1004,25 eur. Od 5.5.2014 do 13.3.2017 neuplynula trojročná objektívna lehota na podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z obsahu spisu však nevyplýva, či je pravda, že žalobca zaplatil žalovanému sumu 2006,08 eur, kedy a aké boli jednotlivé splátky z jeho strany a to ani či dokonca bez toho, žeby súd zisťoval, kedy sa dozvedel žalobca o tom, že úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov, by suma zaplatená dva roky pred podaním žaloby, teda 13.3.2015 predstavovala rozdiel 1004,25 eur alebo nie. Úplne rovnako je to aj pri úvere č. XXXXXXXXXXXX. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 22.10.2014, teda trojročná objektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia ešte neuplynula. Celkový úver mal byť 1500 eur, žalobca dostal 1284,25 eur, pretože si žalovaný stiahol sumu 215,75 eur. Celkovo mal zaplatiť 2893,32 eur. Pokiaľ by bol úver bezúročný a bez poplatkov a po odpočítaní sumy 215,75 eur rozdiel predstavuje sumu 1609,07 eur. Akú sumu skutočne žalobca zaplatil do 13.3.2015 a po tomto dátume a či bezdôvodné obohatenie za dva roky pred podaním žaloby neuhradil až po tomto dátume sa však z obsahu spisu zistiť nedá. Tak je to aj pri úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014. Ani tu trojročná objektívna lehota ešte neuplynula. Žalobca mal zaplatiť 2006,08 eur, mal dostať 1170 eur, skutočne však mal dostať iba 1001,83 eur z dôvodu, že sumu 168,17 eur si mal žalovaný nechať a započítať na dohodu o poskytovaní služby. Rozdiel medzi zaplatenou sumou tak ako tvrdí žalobca 2006,08 eur a sumu 1001,83 eur predstavuje sumu 1004,25 eur.

13. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie zaoberať sa vznesenou námietkou premlčania vo vzťahu k naplneniu objektívnej lehoty na podanie žaloby v danej veci. Zároveň riadne a v súlade so zákonom bude

súd prvej inštancie aplikovať ustanovenia § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade vo vzťahu k týmto trom zmluvám neuplynula ešte objektívna premlčacia doba. Preto touto otázkou nie je potrebné sa zaoberať. Je potrebné sa zaoberať iba otázkou plynutia a začiatku subjektívnej premlčacej doby. Čo sa týka úrokov z omeškania, Krajský súd v Prešove v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v danom prípade si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5%. Javí sa, že výška úrokov z omeškania bola uplatnená správne. Žalobca v žalobe žiada úrok z omeškania od 26.10.2016, nakoľko v tento deň sa najneskôr žalovaný dozvedel o bezdôvodnom obohatení a to z dôvodu, že žalovaný vtedy prejavil negatívny postoj k vyriešeniu danej situácie odpoveďou. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znenie ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že subjekt je v omeškaní s plnením zásadne až odvtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho veriteľ požiadal o splnenie. Až do toho dňa môže ísť o omeškanie a žalobca môže požadovať úroky z omeškania. Uvedené sa týka všetkých výrokov rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými priznal plnenie žalobcovi vo vzťahu k žalovanému čo do úroku z omeškania.

14. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, ktorý poukázal na konštatovanie v žalobe, že dohoda o poskytovaní služby obsiahnutej v bode 8) zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Strhnutie časti úveru za službu, ktorú možno v budúcnosti žalobca využije za poplatok, je neprimerané. Jedná sa o hrubú nerovnováhu medzi stranami sporu v neprospech žalobcu. Je zrejmé, že dohoda nebola individuálne dojednaná.

Odvolací súd súhlasí aj s názorom súdu prvej inštancie, že medzi stranami sporu boli uzavreté zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľské zmluvy. Súhlasí aj s charakteristikou týchto zmlúv, tak ako ju opísal v bode 24) súd prvej inštancie a v dôvodoch svojho rozhodnutia a následne aj v bode 25. Rovnako odvolací súd súhlasí aj s názorom súdu prvej inštancie, tak ako to uviedol v bode 28) odôvodnenia rozsudku, že zo zmlúv nie je zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Konec splatnosti úveru zmluvy neobsahujú. Nakoľko zmluva koniec splatnosti úveru neobsahuje, z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalovaný poukazuje na oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníka zo dňa 23.3.2015, kde je uvedený dátum splatnosti poslednej splátky úveru dňa 1.4.2017, tak k tomuto je potrebné uviesť, že konečná splatnosť úveru musí byť súčasťou úverovej zmluvy. Nie je ani zrejmé, či toto oznámenie bolo žalobcovi doručené alebo nie. Odvolací súd k tomuto uviedol, že vychádzajúc z formulácie termínu konečnej splatnosti je nepochybné, že tento musí byť určený dátumovo minimálne mesiacom a rokom a nemožno termín nahrádzať matematickým výpočtom jednotlivých splátok. Spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzavretí zmluvy, akú dlhú dobu a dokedy má úver splácať. Podľa názoru odvolacieho súdu je účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. S uvedením tejto náležitosti tak ako to už odvolací súd uviedol vyššie, zákon spája sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. K ďalším odvolacím námietkam žalovaného, ktoré sa týkajú absencie rozlíšenia splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve, nesprávnu výšku RPMN a výšku úrokov v rozpore s dobrými mravmi odvolací súd uviedol, že na to, aby bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov stačí, ak absentuje jedna náležitosť zmluvy.

15. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.9.2020 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k okolnostiam vedomosti žalobkyne o bezdôvodnom obohatení uviedla, že žalobkyňa v mesiaci júl 2016 na základe reklamnej činnosti na sociálnej sieti kontaktovala obchodnú spoločnosť Nebuddlznik, s.r.o., Za poštou 7/A, Hlohovec za účelom bezplatnej právnej analýzy zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania. Predmetom tejto obchodnej spoločnosti bola sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb a tiež administratívne služby. Predmetom konania spoločnosti Nebuddlznik, s.r.o. však nebolo poskytovanie právneho poradenstva ani zastupovanie osôb pred súdom, prípadne ďalšie činnosti, ktoré môže poskytovať len právne erudovaná osoba. Na tento účel sprostredkovala a splnomocňovala ďalšie osoby advokátov. Žalobkyňa udelila dňa 22.7.2016 plnomocenstvo za účelom ďalšej spolupráce a sprostredkovania právnej pomoci spoločnosti Nebuddlznik, s.r.o.. Na základe uvedeného bol prostredníctvom spoločnosti sprostredkovaný právny zástupca. Po úvodnej komunikácii s právnym zástupcom a po predložení požadovaných dokladov za účelom právnej analýzy, najmä úverových zmlúv, boli žalobkyňi vysvetlené právne vady zmlúv spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov zo zmlúv vyplývajúcich. Žalobkyňa v ďalšom postupe súhlasila, aby sa jej záväzky zo zmlúv stali predmetom mimosúdnych rokovaní a to formou predsporových výziev zo dňa 1.8.2016 a to pre Zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013 (ďalej len „zmluvy“). Žalovaný však prejavil negatívny postoj s

vyriešením danej situácie odpoveďami zo dňa 26.10.2016 a neuznal žiadnu z vád v predsporových výzvach vymedzených. Následne na to, keďže žalobkyňa nedisponovala úplnými dokladmi o úhradách na zmluvy, adresovala žalovanému žiadosť o prehľad uhradených splátok, telefonicky kontaktovala žalovaného a v obsahu telefonického rozhovoru so žalovaným odkomunikovala splatené sumy na každú zmluvu, ktorá je predmetom tohto konania. Uvedenú informáciu premietla žalobkyňa do mailovej komunikácie z 2.2.2017 medzi žalobkyňou a spoločnosťou Nebuddlnik, s.r.o. V mailovej komunikácii označila zmluvné záväzky uzatvorené so žalovaným a stav ich splácania ako bolo uvedené. Následne žalobkyňa udelila dňa 15.2.2017 plnú moc advokátovi za účelom iniciovania žalobných návrhov. Žalobné návrhy boli iniciované v rovnakom období a to v marci 2017.

Je teda zrejmé, že žalobkyni dvojročná subjektívna premlčacia lehota pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania, je nepochybne zachovaná. Námitka premlčania vznesená žalovaným je neurčitá, bez bližšej konkretizácie, pričom súd ani žalobca nemôžu nahrádzať pasivitu žalovaného. Žalobca má za to, že žalovaný neunesol bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazov. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, teda keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného a to aj bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný doposiaľ neprodukoval žiadny dôkaz v uvedenej súvislosti, ba dokonca existenciu bezdôvodného obohatenia popieral. Skorší dátum, kedy sa mal žalobca dozvedieť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, však v tomto prípade v konaní nebol preukázaný.

Na základe týchto skutočností žalobkyňa tvrdí, že sa o podstatných skutkových okolnostiach z bezdôvodného obohatenia pre zmluvy dozvedela po právnej analýze zmlúv právnym zástupcom a o výsledku a obsahu ktorých bola informovaná dňa 1.8.2016, t.j. ku dňu vyhotovenia predsporových výziev zaslaných žalovanému, v obsahu ktorých boli riadne vady identifikované. Žaloby boli na príslušnom súde doručené v rovnakom období 13.3.2017, teda do siedmich mesiacov odo dňa, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o bezdôvodnom obohatení. S poukazom na to má žalobkyňa za to, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota bola nepochybne zachovaná a nárok žalobkyne premlčaný nie je.

16. K jednotlivým zmluvám žalobkyňa ďalej uviedla: K zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013 mala celková výška úveru predstavovať sumu 1500 eur, avšak v zmysle ustanovení článku 8) je v zmluve uvedená dohoda o poskytnutí služby, na základe ktorej žalovaný započítal odplatu za uvedenú dohodu vo výške 215,75 eur k pôvodnej dohodnutej sume úveru a reálne žalobkyni poskytol iba sumu 1284,25 eur. Žalobkyňa z tejto zmluvy uhradila 36 splátok po 80,37 eur, celkovo sumu 2893,32 eur. Prvá splátka bola splatná 1.12.2013. Žalobkyňa splátkami 1 až 16 uhradila istinu z tejto zmluvy a ku dňu 1.3.2015 zaplatila sumu 1285,37 eur. Suma 1,12 eur ako preplatok k istine z 1.3.2015 a všetky ďalšie plnenia uhradené žalobkyňou v sume požadovanej v žalobnom návrhu vo výške 1609,07 eur tvoria predmet bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobný návrh bol podaný dňa 13.3.2017, trojročná objektívna premlčacia lehota pre žalobkyňou požadované a uhradené splátky po 1.3.2015 bola nepochybne zachovaná, nakoľko ani pre sumu 1,12 eur ako preplatok k istine zo dňa 1.3.2015 neuplynula, potom je zrejmé, že neuplynula ani pre ďalšie v nasledujúcom období splatené splátky.

K Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 žalobkyňa uviedla, že celková výška úveru mala predstavovať sumu 1170 eur, avšak znovu v článku 8) je v zmluve uvedená dohoda o poskytnutí služby, na základe ktorej si žalovaný započítal odplatu za uvedenú dohodu vo výške 168,17 eur k pôvodnej dohodnutej sume úveru a reálne žalobkyni poskytol len sumu 1001,17 eur. Sumu žalobkyňa splácala a uhradila 32 splátok po 62,69 eur, celkovo sumu 2006,08 eur. Prvá splátka bola splatná 6.6.2014. Žalobkyňa splátkami 1 až 16 splatila istinu ku dňu 6.9.2015 a zaplatila sumu 1003,04 eur. Suma 1,87 eur ako preplatok k istine zo dňa 6.9.2015 a všetky ďalšie plnenia uhradené žalobkyňou vo výške 1004,25 eur tvoria predmet bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na to, žalobný návrh bol podaný dňa 13.3.2017, trojročná objektívna premlčacia lehota pre žalobkyňou požadované a uhradené splátky po 6.9.2015 bola nepochybne zachovaná, nakoľko ani pre sumu 1,87 eur zo dňa 6.9.2015 táto premlčacia lehota neuplynula a preto je zrejmé, že neuplynula ani pre ďalšie splátky splatené v nasledujúcom období.

K Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 žalobkyňa uviedla, že výška úveru podľa tejto zmluvy mala predstavovať sumu 1170 eur, avšak aj v tejto zmluve v článku 8) je uvedená dohoda o poskytnutí služby, na základe ktorej si mal žalovaný započítať na odplatu sumu 168,17 eur a teda reálne poskytol žalobkyni iba sumu 1001,17 eur. Žalobkyňa splácala predmetný záväzok riadne a včas, uhradila 32 splátok po 62,69 eur a celkovo tak uhradila sumu 2006,08 eur. Dôkazom toho, že žalobkyňa na túto zmluvu uhradila najmenej 33 splátok vo výške 62,69 eur svedčí listina zo dňa 21.5.2017 a to oznámenie o zosplatnení, v obsahu ktorej žalovaný žalobkyňu upozorňuje na omeškanie so splátkami č.34,35,36. Týmto vlastne žalovaný potvrdzuje, že žalobkyňa 33 splátok po 62,69 eur riadne splatila celkovo sumu 2068,77 eur. Podľa zmluvnej dokumentácie bola prvá splátka splatná 6.6.2014. Žalobkyňa splátkami 1 až 16 splatila istinu poskytnutého úveru a zaplatila sumu 1003,04 eur. Suma 1,87 eur predstavuje preplatok k istine zo dňa 6.9.2015 a všetky ďalšie plnenia uhradené žalobkyňou v sume požadovanej v žalobnom návrhu vo výške 1004,25 eur tvoria predmet bezdôvodného obohatenia. Aj v tomto prípade bol návrh podaný dňa 13.3.2017 a trojročná objektívna premlčacia lehota pre žalobkyňou požadované a uhradené plnenia po 6.9.2015 bola nepochybne zachovaná, nakoľko ani pre sumu 1,87 eur zo dňa 6.9.2015 neuplynula a potom je zrejmé, že neuplynula ani pre ďalšie v nasledujúcom období splatené.

17. Spolu s týmto písomným vyjadrením predložila žalobkyňa listinu oznámenie o zosplatnení zo dňa 21.5.2017, z ktorej vyplýva, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 34,35,36 k revolvingovému úveru č. XXXXXXXXXXXX, plnú moc udelenú JUDr. Vladimírovi Sidorovi dňa 15.2.2017, plnú moc udelenú spoločnosti Nebuddiznik, s.r.o. zo dňa 22.7.2016, mailovú komunikáciu označenú ako údaje o mojich splátkach zo dňa 2.2.2017.

18. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.9.2020 uviedol, že žalobcom uvádzané tvrdenie, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až momentom obdržania právnej analýzy predmetných zmlúv dňa 1.8.2016 je potrebné považovať za účelové a paušalizované tvrdenie. Pokiaľ by žalobca nemal čo i len pochybnosť o obsahu zmlúv, respektíve bezdôvodnom obohatení, nevyhľadával by predsa právnu pomoc za účelom zistenia právneho názoru. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca musel mať vedomosť o bezdôvodnom obohatení už pred návštevou spoločnosti Nebuddiznik, s.r.o. Subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že poškodený subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto ustanovenie nemožno zamieňať s okamihom, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o údajnom nároku od svojho právneho zástupcu. V takom prípade by okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty stratil zmysel z dôvodu nemožnosti jeho pevného stanovenia.

19. Podaním zo dňa 5.10.2020 žalovaný predložil prehľad platieb k jednotlivým zmluvám. Z tohto prehľadu platieb vyplýva:

Zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013- dňa 22.10.2013 bola odoslaná elektronicky čiastka 1284,25 eur. Uhradené boli splátky vo výške 80,89 eur dňa 17.12.2013, 17.1.2014, 20.2.2014; suma 80,94 eur dňa 17.3.2014; suma 80,50 eur dňa 15.4.2014; suma 80,50 eur dňa 30.4.2014; suma 81 eur dňa 11.6.2014; suma 81 eur dňa 30.6.2014; suma 81 eur dňa 31.10.2014, 24.11.2014, 22.12.2014, 5.2.2015, 6.3.2015, 25.3.2015, 6.5.2015, 5.6.2015, 1.7.2015, 31.7.2015, 16.9.2015, 28.10.2015, 23.11.2015; suma 100 eur dňa 29.1.2016; suma 62 eur dňa 11.2.2016; suma 10 eur dňa 9.3.2016; suma 81 eur dňa 16.3.2016, 18.4.2016, 23.5.2016; suma 162 eur dňa 6.6.2016; suma 81 eur dňa 8.7.2016, 31.8.2016, 17.10.2016, 25.10.2016, 10.11.2016, 15.12.2016, 4.1.2017, 24.1.2017. Celkovo tak bola uhradená suma 2924,61 eur.

Z rozpisu platieb k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 vyplýva, že dňa 5.5.2014 bola odoslaná suma 1001,83 eur. Následne zo strany žalobkyne boli uhradené splátky vo výške 63 eur dňa 11.6.2014; 62,70 eur dňa 7.7.2014; 62,69 eur dňa 6.8.2014; 20 eur dňa 5.9.2014; 42,69 eur dňa 10.9.2014; 62,70 eur dňa 13.10.2014; 62,70 eur dňa 3.11.2014, 8.12.2014, 12.1.2015, 18.2.2015, 16.3.2015, 7.4.2015, 15.5.2015, 17.6.2015, 15.7.2015; suma 65 eur dňa 4.9.2015; suma 63 eur dňa 23.9.2015, 23.11.2015; suma 62,70 eur dňa 16.12.2015, 21.1.2016, 5.2.2016; suma 63 eur dňa 16.3.2016, 18.4.2016, 23.5.2016; suma 126 eur dňa 6.6.2016; suma 63 eur dňa 8.7.2016, 30.9.2016, 25.10.2016, 10.11.2016, 2.12.2016, 17.1.2017, 24.1.2017 a 23.2.2017. Celkovo tak bola uhradená suma 2076,18 eur.

Z prehľadu platieb k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 vyplýva, že bola poukázaná čiastka 1001,83 eur dňa 5.5.2014 a boli uhradené nasledujúce sumy: suma 63 eur dňa 11.6.2014; 62,70 eur 7.7.2014; 62,69 eur 6.8.2014; 20 eur 5.9.2014; 42,69 eur dňa 10.9.2014; 62,70 eur dňa 13.10.2014, 3.11.2014, 8.12.2014, 12.1.2015, 18.2.2015, 16.3.2015, 7.4.2015, 15.5.2015, 17.6.2015, 15.7.2015; suma 65 eur dňa 4.9.2015; 63 eur dňa 23.9.2015, 23.11.2015; suma 62,70 eur dňa 16.12.2015, 21.1.2016, 5.2.2016, 16.3.2016; suma 63 eur dňa 18.4.2016, 23.5.2016; suma 126 eur dňa 6.6.2016; 63 eur dňa 8.7.2016, 19.9.2016, 25.10.2016, 10.11.2016, 6.12.2016, 17.1.2017, 14.1.2017 a 23.2.2017. Celkovo tak bola uhradená suma 2076,18 eur.

20. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 6.10.2020 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že je mylné tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa musela mať vedomosť o bezdôvodnom obohatení už pred návštevou spoločnosti Nebuddlznik, s.r.o. Spoločnosť Nebuddlznik, s.r.o. prostredníctvom internetovej siete ponúkala neobmedzenému okruhu spotrebiteľov sprostredkovanie bezplatnej právnej analýzy vlastného spotrebiteľského úveru, pričom úplne postačovalo, aby spotrebiteľ doručil zmluvu o spotrebiteľskom úvere a táto spoločnosť následne na svoj vlastný účet zabezpečila právnu analýzu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v základnom rámci a po vlastnej úvahe spotrebiteľa bol následne sprostredkovaný aj kontakt advokáta. Žalobca nemal žiadnu pochybnosť o obsahu zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania. Dôveroval žalovanému v tom, že ako odborník dodržiava právo, respektíve právnu úpravu, ale preto, že vznikla reklamnou činnosťou spoločnosti Nebuddlznik, s.r.o. príležitosť bezodplatne získať právny názor právne vzdelanej osoby, žalobca túto možnosť využil. Začiatok subjektívnej premlčacej lehoty je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla o tom vedieť alebo že by sa o tom mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. V prejednávanej veci je nepochybné, že žalobca v čase úhrady splátok nemal vedomosť o tom, že žalovanému poskytuje i plnenia, na ktoré tejto strane sporu nárok nevznikol. V súvislosti s posudzovaním behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť, že žalobca vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovaným ako so subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov v dobrej viere, že žalovaným predložená a vopred pripravená zmluva bude obsahovať všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným zákonom o spotrebiteľských úveroch. V čase úhrad splátok žalobca ako priemerný spotrebiteľ nemohol ani len predpokladať, že žalovanému uhrádza aj peňažné plnenia, na ktoré mu zákonný nárok nevznikol.

V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. 12Co 112/2019 zo dňa 20.2.2020, kde sa okrem iného uvádza, že ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa teda, že nepostačujú pochybnosti ale „dozvedenie“ sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia. Teda rozhodujúce je, kedy sa žalobca dozvedel o relevantných skutkových okolnostiach pre podanie žaloby, a teda o skutku nie zo zmluvy, ale o skutku a okolnostiach porušenia práva z bezdôvodného obohatenia, a teda o všetkých skutkových zložkách bezdôvodného obohatenia tak, aby mohol podať žalobu.

V tejto súvislosti poukázal žalobca aj na aktuálne rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 30.1.2019 č. I.ÚS 47/2019, ktorý potvrdzuje, že výklad predostretý žalobcom za správny a súladný s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, a ktorý pokiaľ ide o nadobudnutie subjektívnej vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia vychádza z relevantných žalobcom preukázaných skutkových okolností.

Taktiež poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 6 M Cdo 9/2012, kde z odôvodnenia tohto rozsudku je zrejmé, že najvyšší súd uprednostnil princíp ochrany spotrebiteľa nielen pri procesnoprávnej otázke (oprávnenie exekučného súdu skúmať platnosť rozhodcovskej doložky), ale aj pri hmotnoprávnom aspekte veci (posúdenie platnosti samotnej rozhodcovskej doložky), keď dospel k záveru, že realite praktického života a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka podrobnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa.

Ďalej poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR v konaní po čísle II. ÚS 413/2013, kde sa uvádza: „...Sťažovateľ tvrdí, že treba zisťovať možnosť, kedy sa mohol dozvedieť o rozhodujúcich skutkových okolnostiach. Citovaný názor nie je v súlade s ustanovenou judikatúrou súdu, ktorá je jednoznačne konštatuje, že pre začiatok behu subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech a o tom,

kto ho získal.“ Začiatok subjektívnej premlčacej doby je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k o bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Na to, aby sa spotrebiteľ skutočne dozvedel o bezdôvodnom obohatení, musel by skutočne vedieť, že v dôsledku nedodržania predpísaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úver poskytnutý veriteľom bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s posudzovaním behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť, že žalobca vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovaným ako so subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov v dobrej viere, že žalovaným predložená a vopred pripravená zmluva bude obsahovať všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným zákonom o spotrebiteľských úveroch.

21. Žalobca predložil s týmto svojím vyjadrením aj nález Ústavného súdu SR č. III ÚS 43/2020, uznesenie Ústavného súdu SR č. III ÚS 413/2013 a prehľad platieb k jednotlivým úverom ku dňu 5.10.2020.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti

23. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

24. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

28. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Týmto predpisom je v danom prípade nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu boli uzavreté zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľské zmluvy. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára

zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

33. Všetky 3 zmluvy uzavreté medzi žalobcom a žalovaným sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. Na základe predloženého prehľadu splátok zo strany žalovaného zo dňa 5.10.2020 mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená Zmluva č. XXXXXXXXXXXX dňa 22.10.2013, na základe ktorej bol žalovanej reálne poskytnutý úver vo výške 1284,25 eur a to dňa 22.10.2013. Z prehľadu platieb vyplýva, že žalovaná na tomto úvere uhradila sumu 2924,61 eur. Ďalej bola uzatvorená Zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014, na základe ktorej bol reálne žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1001,83 eur. Z prehľadu platieb vyplýva, že žalovaná uhradila sumu 2076,18 eur. Taktiež bol medzi stranami sporu uzatvorený úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014, na základe ktorého bol dňa 5.5.2014 poskytnutý žalobkyni úver vo výške 1001,83 eur, pričom na tomto úvere uhradila žalobkyňa sumu 2076,18 eur.

34. Uzatvorené úverové zmluvy sú tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalovaný je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalobca je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

35. V prejednávanej veci zmluvy o úvere uzatvorené medzi stranami sporu neobsahujú údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedeného ustanovenia je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012). Pozri aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.

zn. 17Co/315/2012, sp. zn. 16Co/315/2012, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 10Co/129/2012, sp. zn. 17Co/360/2015, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014, sp. zn. 17Co/2/2015.

Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že konečnú splatnosť úveru možno určiť aj počítaním dohodnutých splátok (v danom prípade 7. deň šesťdesiateho týždňa po uzavretí zmluvy). Inak by zákonodarca neuviedol ako ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ by mal mať presne určené do kedy má úver splácať a ponechať to na počítaní v danom prípade 60 týždňov nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Navyše je náročnejšie počítanie lehôt podľa týždňov, ako bežné určenie splátok úveru podľa mesiacov. Nepochybne teda zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože inak by sa uspokojil s už so spomínanou ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo (viď aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/286/2014).

36. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

37. Súd pre úplnosť poukazuje, že zmluvách o úvere v časti dojednanej výšky ročnej úrokovej sadzby je neplatná a to pre rozpor daného dojednania s dobrými mravmi, nakoľko v každej zmluve je úroková sadzba vysoká.

Dobrymi mravmi (bonimores), ktoré sú používané ako kritérium, u ktorého je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi sú všeobecne posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Ich obsah spočíva v uvedenom mimoprávnom súbore pravidiel chovania, ktorý je všeobecne uznávaným vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak odporuje takýmto pravidlám chovania, ktoré povahu právnych noriem samé osebe nemajú.

Dohodnuté úroky sú odplatom za užívanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi, podľa súdnej praxe, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania, stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Vzhľadom na skutočnosť, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi konania v zmluve o úvere takmer 6,5-násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, dospel súd k záveru, že takto dohodnutá výška úrokov v zmluve o úvere je neprimeraná a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde

spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Uvedené konštatoval Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo/26/2011.

38. Žalovanému tak vznikol na základe zmluvy o úvere nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré boli zo strany žalovaného žalobcovi reálne poskytnuté. Ako už bolo vyššie uvedené, na základe prehľadu splátok, ktoré poskytol žalovaný zo dňa 5.10.2020 súd považuje Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretú dňa 22.10.2013 za bezúročnú a bez poplatkov. Z prehľadu vyplýva, že reálne bola žalobkyni poskytnutá čiastka 1284,25 eur, pričom uhradila žalovanému celkovo sumu 2924,61 eur. Rozdiel predstavuje sumu 1640,36 eur.

Rovnako aj Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 súd považuje za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov. Na základe tejto zmluvy bola žalobkyni poskytnutá čiastka 1001,83 eur dňa 5.5.2014 a žalobkyňa celkovo uhradila sumu 2076,18 eur. Rozdiel predstavuje sumu 1074,35 eur.

Zmluva uzavretá medzi stranami sporu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 je rovnako zmluvou bez úrokov a bez poplatkov, pričom na základe tejto zmluvy bola žalobkyni poskytnutá suma 1001,83 eur. Na tejto zmluve uhradila žalobkyňa sumu 2076,18 eur. Rozdiel predstavuje sumu 1074,35 eur.

39. Žalovaný namietal premlčanie uplatneného nároku žalobcu a to z dôvodu uplynutia subjektívnej a aj objektívnej premlčacej doby. Súd sa preto v prvom rade s touto námietkou musel vysporiadať.

40. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Vo vzťahu k tejto námietke žalovaného súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove č. 6Co 152/2019 zo dňa 14.5.2020 (bod č. 36 odôvodnenia) vyplýva, že odvolací súd konštatoval, že pri zmluvách, ktoré sú predmetom tohto konania neuplynula trojročná objektívna premlčacia lehota a zároveň uložil súdu prvej inštancie zaoberať sa iba otázkou plynutia a začiatku subjektívnej premlčacej lehoty. Čo sa týka plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, v tomto prípade sa súd prikláňa ku skutkovým tvrdeniam žalobkyne, uvedených v písomnom vyjadrení zo dňa 10.9.2020. Vtedy žalobkyňa oslovila spoločnosť Nebuddlznik, s.r.o., pričom o tom, kto sa na jej úkor obohatil a v akom rozsahu sa dozvedela až pri ďalšom postupe, kedy vlastne dňom 22.7.2016 udelila plnú moc za účelom ďalšej spolupráce a sprostredkovania právnej pomoci spoločnosti Nebuddlznik, s.r.o.. Už v čase udelenia plnej moci je predpoklad, že ju táto spoločnosť informovala o tom, že zmluvy, ktoré mala uzavreté so žalovaným a následne po predložení ďalších dokladov sa vlastne dozvedela aj o tom, v akej výške je bezdôvodné obohatenie a kto sa na jej úkor obohatil. Čiže najskôr sa o týchto skutočnostiach mohla žalobkyňa dozvedieť pri udelení plnej moci dňa 22.7.2016. Následne na to 1.8.2016 boli zaslané predžalobné výzvy týkajúce sa týchto zmlúv, kde už v každej predžalobnej výzve je presne uvedená suma, ktorú považuje žalobkyňa za bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom na to, že žaloby boli podané dňa 13.3.2017, z uvedeného vyplýva, že v čase podania žaloby neuplynula žalobkyni ani objektívna ani subjektívna premlčacia lehota. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu lehotu, táto začala plynúť odo dňa podľa názoru súdu udelením plnej moci spoločnosti Nebuddlznik, s.r.o.

dňa 22.7.2016. Pokiaľ ide o Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenú dňa 5.5.2014, v tomto prípade bola žaloba podaná dňa 13.3.2017 a teda od poskytnutia úveru do podania žaloby neuplynula subjektívna premlčacia lehota troch rokov. Rovnako je to pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014, kedy žaloba bola podaná 13.3.2017, čiže ani v tomto prípade nedošlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty. Čo sa týka Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013, bola žaloba rovnako podaná 13.3.2017.

Tri roky spätne od podania žaloby predstavujú dátum 13.3.2014. Žalobkyňa si vo svojich žalobách uplatňuje pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX iba splátky, ktoré uhradila odo dňa 1.3.2015, pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX splátky, ktoré uhradila od 6.9.2015 a pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX splátky uhradené po dni 6.9.2015.

Pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX uhradila žalobkyňa v termíne do 1.3.2015 celkovo sumu 970,61 eur, teda v tom čase nedošlo ešte k zaplateniu ani istiny. Celkovo uhradila žalobkyňa na tomto úvere sumu 2924,61 eur, požičaná suma bola 1284,23 eur, rozdiel je vo výške 1640,36 eur, pričom k preplateniu úveru došlo až po termíne 1.3.2015. Výška bezdôvodného obohatenia tak pri tejto zmluve predstavuje sumu 1640,36 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že si žalobkyňa uplatnila sumu 1609,07 eur, súd v tejto časti jej žalobe vyhovel.

Pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX k 6.9.2015 bola uhradená suma 878,08 eur. Ani v tomto prípade nedošlo v tom čase k úhrade celej sumy. Na celom úvere uhradila žalobkyňa sumu 2076,18 eur, poskytnutá jej bola suma 1001,83 eur, rozdiel predstavuje sumu 1074,35 eur. Žalobca si uplatnil sumu 1004,25 eur, preto súd v tejto časti žaloby žalobe vyhovel.

Pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 6.9.2015 žalobkyňa uhradila sumu 943,08 eur. Ani v tomto prípade nedošlo k zaplateniu poskytnutej sumy. Celkovo žalobkyňa na tomto úvere uhradila sumu 2076,18 eur, poskytnutá jej bola suma 1001,83 eur, rozdiel predstavuje sumu 1074,35 eur. Žalobca si uplatnil sumu 1004,25 eur, preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

41. Čo sa týka úroku z omeškania, tak súd v tejto časti uvádza, že žalobca zaslal žalovanému predsporovú výzvu dňa 1.8.2016, kde konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zároveň žalobca skonštatoval, že pokiaľ žalovaný uvedenej žiadosti nevyhoví a nebude z jeho strany navrhnutý iný akceptovateľný postup riešenia do 21 dní od doručenia tejto predsporovej výzvy, je pripravený zástupca žalobcu v mene klienta podať v tejto súvislosti návrh na príslušný súd. Na uvedenú predsporovú výzvu odpovedal žalovaný podaním zo dňa 26.10.2016, ktorým verifikoval doručenie písomnosti predsporovej výzvy. Súd má za to, že odpoveďou zo dňa 26.10.2016 sa žalovaný v tento deň najneskoršie dozvedel o bezdôvodnom obohatení a preto by lehota na priznanie úroku z omeškania začala plynúť nasledujúci deň od tohto dátumu, teda od 27.10.2016 s poukazom na vyššie citované ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka. Preto súd vo všetkých prípadoch priznal žalobkyni úrok z omeškania od 27.10.2016 do zaplatenia vo výške 5% ročne.

42. Podľa § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262, ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, preto priznal žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.